

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND NUMMER 1 • 2024

Mette Varem – ei dame med tæl i

Se side 4-5

«Gullenker» og «enkemenn»
- hvem er det?

Se side 6-7

Politets Pensjonistnettverk
på full fart fremover

Se side 8-9

POLITIETS
PENSJONIST FORBUND

Hva kan du og jeg regne med...?

Vi er i tiden av året da arbeidstakerorganisasjonene signaliserer krav og forventninger til årets lønnsoppgjør, og tiden da det kommer en foreløpig rapport fra Teknisk beregningsutvalg (TBU).

TBU skal legge til rette for at partene i arbeidslivet og myndighetene har en best mulig felles forståelse av situasjonen i norsk økonomi – og den endelige utgaven skal danne grunnlaget for lønnsoppgjøret 2024. Rapporten vil dermed også danne grunnlaget for trygdeoppgjøret. Dette er en vesentlig årsak til at Pensjonistforbundet har krav om sete i utvalget – uten at dette er innfridd.

Signalene i media skaper også forventninger til årets trygdeoppgjør – som er pensjonistenes lønnsoppgjør. Også i år er det mange som spør om hva vi kan forvente oss av oppgjøret. Pensjonen vår reguleres og økes med gjennomsnittet av lønnsveksten og prisveksten, og vi bruker regjeringens anslag på lønnsveksten og prisveksten fra revidert nasjonalbudsjett, som legges frem i mai, som grunnlag. I tillegg skal det korrigeres for avvik mellom den lønnsveksten og prisveksten som ble anslått i fjorårets trygdeoppgjør, og den lønns- og prisveksten det faktisk ble i 2023.

Det er viktig å presisere at tallene i denne lederen baserer seg på anslag fra Statistisk Sentralbyrå (SSB) fra 8.12.23. I 2024 er anslått lønnsvekst 5,4 prosent og anslått prisvekst 4,5 prosent. Dette betyr at gjennomsnittet av pris- og lønnsveksten blir 4,95 prosent. Med et lite avvik fra i fjor på 0,05 prosent betyr dette 5 prosent økning på årsbasis, og 3,4 prosent fra 1. mai 2024.

Økningen fra 1. mai er lavere enn årsveksten, da overhenget fra 2023 virker inn. «Overheng» betyr at pensjonen en pensjonist hadde ved utgangen av 2023 var større enn den gjennomsnittlige pensjonen vedkommende mottok i løpet av 2023. Med en historisk sett høy pensjonsøkning fra 1. mai 2023 på 8,54 prosent, er overhenget inntil 2024 ganske stort. En økning på 3,4 prosent fra 1. mai 2024 vil sikre at en pensjonist i løpet av 2024 mottar en pensjon som, før skatt, er 5 prosent høyere enn pensjonen var i 2023.

Pensjonen øker med lik prosentvekst for alle. Det gir minst kroner til de lave pensjonene, og flere kroner til en høy pensjon. Med utgangspunkt i 3,4 prosent vekst fra 1. mai vil en minstepensjon, som utgjør 21 420 kroner per måned, øke med 728 kroner. En pensjon på 40 000 kroner pr. måned vil øke med 1 360 kroner, en pensjon på 60 000 kroner pr. måned vil øke med 2 040 kroner. Vi har alle forventninger, men det er antakelig et stort antall som ikke får innfridd sine forventninger. Tiden vil gi oss helt eksakte tall.

2024 er ikke landsmøteår for PPF, noe som betyr at det i år inviteres til samling for lokallagsledere, landsmøtevalgte utvalgsmedlemmer og gjester. Denne gangen skal vi møtes i Drammen i tidsrommet 16.-18.4., og hovedelementene i programmet er klare. Vi har også denne gangen tatt utgangspunkt i vår handlingsplan for innhold under samlingen. Vi får besøk av eksterne foredragsholdere, men denne gangen skal vi i første rekke bruke tid sammen for å jobbe med hvordan vi best mulig kan videreutvikle organisasjonen og nettverksarbeidet lokalt/sentralt – og det skal skje gjennom erfaringsoverføring, gruppeoppgaver, plenumsdiskusjoner og informasjon fra forbundskontoret. Forbundsstyret tror dette vil bli en nyttig samling for alle deltakerne, og at de reiser hjem med fornyet motivasjon.

Det går mot lysere- og etter hvert varmere tider. Det er altså fortsatt mye å glede seg over, og å se frem til.

Bjørn Egeli, forbundsleder PPF

Redaktør

Jørn-Kr. Jørgensen

Leyringsgate 2 - 0585 Oslo

Telefon 906 14 485

E-post: jornjoer@gmail.com

Korrektur: **Eirik Spillum**

Redaksjonen avsluttet: 1. mars 2024

Politiets Pensjonistforbund

Telefon 456 12 974

E-post: **ppf@pf.no**

Hjemmeside: **www.politipensjonisten.no**

Besøksadresse

Gjerdrums vei 4, 0484 Oslo

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Bjørn Egeli

Telefon: 958 04 245

Forbundsnestleder

Egil Haaland

Telefon 928 96 477

Forbundssekretær

Magne Rustad

Telefon: 911 90 366

Forbunds-kasserer

Per Kåre Strand

Telefon: 958 68 100

Styremedlemmer

Tom Søreide

Tone Aspheim

Anne Katrine Rambøl

Varamenn

Jarle Marthinsen

Bente Kristensen

Lay-out og trykk: LOS Digital AS, Larvik

Forsidefoto: Jørn-Kr. Jørgensen

Kunsten å snakke sammen...

Redaktør Jørn-Kr. Jørgensen

Er det noen kunst å snakke sammen? Det går jo likevel av seg selv for de fleste...

Slik kan vi både spørre og tenke, men faktum er at det å snakke sammen og få noe ut av dialogen krever både sin kvinne og sin mann; særlig for ikke å bli misforstått.

Innenfor kommunikasjonsteorien finnes det f.eks. fire små punkter det kan være klokt å tenke over i den verbale omgangen med både familie, venner, den man treffer tilfeldig og med gamle politikolleger.

- Lytt bevisst, følg med og hør etter hva som blir sagt.
- Utforsk og reflekter over det som blir sagt med spørsmål hvis det er noe du vil vite.

- Uttrykk deg tydelig i samtalen uten å anklage eller dømme andre.
- Forsøk å utsette reaksjoner og identifiser antagelser; du kommer lengst ved å ikke vise sinne i samtalen. Vis i stedet sunn skepsis, og se om du kan få til å analysere den.

Med disse fire kulepunktene i verk-tøykassa, så lenge du er bevisst på dem, ligger du noen hestehoder foran.

Men la deg ikke skremme. De fleste av oss håndterer disse punktene automatisk, men det kan glippe for noen og enhver. Da kan det være godt å ha teorien å falle tilbake på. Husk at å snakke sammen er noe av det viktigste vi mennesker gjør i samvær med hverandre.

I løpet av livet har jeg gått på noen kommunikasjonskurs – både verbale og non-verbale. Noe av det første jeg lærte var at «det ikke går an å ikke-kommunisere». Altså: Hva vi enn gjør når vi møter andre mennesker så kommuniserer vi. Og vi etterlater «spor».

Er vi oss «sporene» bevisst kommer vi lenger, fordi vi er forberedt i

prosessen. Dette kan høres «magisk» ut, og det er «magisk» når det virker som det skal og kommunikasjonen fungerer.

Når vi går fra et menneske etter å ha samtalt en stund, bør vi kunne si: «Han var det lett å snakke med» eller «Hun hørte etter hva jeg sa.» Og den andre bør kunne si det samme om oss.

Dette handler om å være åpen, inn-gi tillit og å gi tilbakemeldinger i «snakkeprosessen» i form av hode-nikk og åpne spørsmål. Spørsmålene viser at du og jeg har interesse for det vi snakker om.

Å kommunisere godt er både lett og vanskelig. Og det er absolutt nødvendig fordi vi er mennesker med ønske om både å høre og bli hørt – eller «sett» som man gjerne sier. Begynner vi med oss selv kommer vi lengst. Det er en livslang øvelse hvor vi alle er deltakere.

I den spennende kommunikasjonsprosessen har vi alle en stemme som teller.

Jørn-Kr. Jørgensen
redaktør

Kandidater til Hederstegnet - PPF

Politiets Pensjonistforbunds Heders-tegn for fortjenstfullt virke i og for organisasjonen kan tildeles forbunds-medlemmer som har vist særlig stor aktivitet i og interesse for organisasjonsarbeidet, og som gjennom sitt organisasjonsforhold har oppnådd medlemmenes aktelse og tillit. I særlige tilfelle kan Hederstegnet også tildeles personer som gjennom lengre tid eller ved enkelte anledninger har ytt organisasjonen store tjenester, og som ellers nyter almen tillit og respekt.

Forslag kan fremmes av lokallag-/foreninger og direktemedlemmer. De må være godt begrunnet og levert utvalget i god tid før Landsmøtet i 2025.

Forslag på kandidater sendes til Hederstegnutvalget ved e-post til h-antu@online.no - eller som brev til Harald Antun, Nattlandsfjellet 49, 5098 Bergen.

Ei dame med tæl i

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Det må ha vært noen spennende minutter for politipensjonist Mette Varem i hjemkommunen Hemnes i Nordland - med nærmere 5 000 innbyggere - da hvem som skulle bli ordfører etter siste kommunevalg ble avgjort på en litt utradisjonell måte.

Etter at valgresultatet forelå var det ikke klart hvem som skulle overta nøkkelen til ordførerkontoret i Sentrumsveien i Korgen og få ordførerkjedet rundt halsen. Det hele ble avgjort ved loddtrekning.

Det var to voteringer om ordførervervet. Under 1. votering fikk Mette Varem - som var APs kandidat - 9 stemmer; SPs kandidat fikk også 9 stemmer og Sosialdemokratenes kandidat fikk 5.

Valgthrilleren uteble

Ved 2. votering fikk Varem, Senterpartiet og Sosialdemokratenes kandidat det samme antall stemmer og de stod fortsatt likt. Spenningen steg mange hakk som den ofte gjør i politikken; en kort stund så det ut som om det kunne utvikle seg til en virkelig valgthriller.

Iht. kommuneloven ble da ordførervervet avgjort ved loddtrekning. Vinneren ble Senterpartiets kandidat som «trakk det lengste strået» og fikk ordførervervet. Mette Varem var selvfølgelig skuffet; ikke det minste merkelig fordi hun fikk flest personstemmer. Men hun fant fort sin plass og taburet på AP-benken i kommunestyret og sitter godt frem til 2027.

«Tøff PF-leder»

Å lese 59-årige Mette Varems merittliste er nesten som å bla i menyen på Fru Haugans Hotel i Mosjøen. I både arbeid og fritid har hun vært og er et friskt pust med mange års deltakelse og engasjement i bl.a. Norges Politiidrettsforbund og i andre spennende aktiviteter som f.eks. realityserien «71 grader Nord» på TV Norge i 2012. Selv om Mette ikke vant konkurransen gjorde hun en solid innsats det står respekt av og som det skal både fysiske og psykiske krefter til for å gjennomføre. «Politi-Mette» ble hun kalt av Avisa Nordland. «Tøff PF-leder», skrev «Politiforum». Hun klatret, dro, tråkket, hang og gikk. Det holdt til en

3. plass, men Mette var fornøyd. Hun hadde hatt det veldig gøy og lært nye folk å kjenne – og fikk nye venner.

Politi og politikk

Etter gjennomført politiskole og aspiranttid kom Mette først til Rana politidistrikt, hvor hun gikk alle gradene og patruljerte i Mo i Ranas gater. Deretter var hun 15 år ved Helgeland politidistrikt – bl.a. som operasjonsleder og praksisansvarlig. Hun var deretter seks år i Nordland politidistrikt, bl.a. som hovedverneombud og senere som utdanningsleder. Mette var lokallagsleder på Helgeland for Politiets Fellesforbund (PF) i ett år, før hun gikk inn i en stilling som forbundssekretær og opplæringsansvarlig i PF sentralt med kontor i Oslo fra 2013 til 2016. I to perioder studerte hun politifag, ledelse og organisasjonsutvikling ved Politihøgskolen. Med langt over 36 år i etaten er hun det media kaller en «politiveteran».

Den politiske karrieren tok til i 2018 som sekretær, først i Korgen Arbeiderlag, deretter i lokalpartiet, Hemnes Arbeiderparti. Senere ble hun styreleder i partiet, før hun i 2019 ble gruppeleder i kommunestyret, og i samme periode frem til 2023 var hun medlem av formannskapet. Da statsminister Jonas Gahr Støre i 2019 besøkte Helgeland inviterte hun ham hjem på frokost for å snakke om politireformen. Et musikkorps på Træna har hun også dirigert. Hennes instrument er trompet.

Mette har gjort tjeneste ved de største politidistriktene i Nordland.

Lyst til å påvirke

- Hvorfor gikk du inn i politikken?

- Det var fordi jeg hadde lyst til å påvirke utviklingen i min egen kommune. Jeg meldte meg inn på valgkvelden 2017 da jeg så den utviklingen som var i ferd med å skje. Jeg var ikke politisk engasjert da jeg var i tjenesten, men tok opp dette da jeg nærmet meg pensjonsalderen. Hva var det Olof Palme sa? Politikk er å ville. Eller som vi sa i Politiets Fellesforbund: «Den som gjør noe bestemmer.»

Dame med tæl i

Mette har også hatt mange lokale verv i idrettslag, i skigruppe og i fotballgruppe i Korgen. Som om ikke alt dette er mer enn nok har hun en mann – også han politipensjonist - og tre barn og tre tobeinte og ett firebeint barnebarn. De tre barna er alle i hver sin nødetat – politi, brann og ambulanse. Politidatteren er politibetjent i Mo i Rana.

Hun har på alle mulige måter vist at hun er aktiv til fingerspissene og ei dame med nordnorsk tæl i. Og hun elsker toppturer med god utsikt.

Å kjenne folk

- Hva er fordelene ved å komme fra et sted som Korgen med mindre enn 2 000 innbyggere?

- Det er flere ting. Men – på godt og vondt – at jeg kjenner folk og at folk kjenner meg. Det som er spesielt med Korgen er naturen. Kommunen har som valgspårk: «Fra smul sjø til evig snø». Vi har Norges nest største innsjø og Nord-Norges høyeste fjell – Røssvatnet og Oksskolten. Kom på besøk!

- Hva er lokalsamfunnets hemmelighet?

- Det er mer personlig. Du kan gå til noen å drikke kaffe uten å ha bedt om audiens. Du snakker med folk på butikken; alt er nærmere, mer privat på en måte. Jeg er glad i folk og liker å snakke.

Kriminalitet

- Hva slags kriminalitet er det mest av i Korgen, i Hemnes og i Nordland?

- Da jeg patruljerte var det innbrudd i hus, hytter og bedrifter. Vi drev også med narkotikaetterforskning. Narkotikaen er der fremdeles, men det er ikke så mye etterforskning. Drap, vold og voldtekter er det også, og jeg er sikker på at politiet på stedet tar disse sakene alvorlig. Men at politiet mister stillinger gjør ikke noe av dette lettere.

Politiskolen svarte først

- Hvorfor ble du politi og en slags Nordlands «Tante Sofie»?

- Det var litt tilfeldig. Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre da jeg var ferdig med videregående. Jeg var først lærer ett år på Træna. Jeg søkte Jernbaneskolen, jeg søkte posten og Politiskolen. Jeg fikk først svar fra Politiskolen om at jeg hadde kommet inn, og jeg bestemte meg for det. Det var en variert jobb og jeg fikk være mye ute i aktivitet. Under aspiranttiden var jeg i Bodø og så gikk det slag i slag. Jeg traff mannen min der og tok ham med meg til Oslo, hvor han jobbet på Sentrum politistasjon, mens jeg gikk på Politiskolen.

Fokus

- Hva synes du om kvaliteten på politifolk som utdannes i 2024?

- Faglig og karaktermessig er det på et høyere nivå enn tidligere, men vi har mistet noe på veien. Jeg satt i Opptaksnemnda i seks år. Det er mange kunnskapsrike kandidater som kommer til opptak, men

med det fokuset vi har på karakterer står vi fare for å miste noen på veien. Kanskje «vi skyller babyen ut med badevannet» noen ganger. Vi burde muligens se mer på personlige egenskaper og lete etter folk som er genuint glad i mennesker – og som kommuniserer godt.

Metta Varem har gått alle gradene og ble pensjonert som politioverbetjent.

Svalbard var helmaks

- Hva er din største opplevelse som politi?

- Det hyggeligste er det halvåret jeg var på Svalbard som sysselmannsbetjent. Jeg var mye rundt på øyene med helikopter, båt og scooter. En del av jobben var å være «bjørnevakt» når vi fulgte annen fagkompetanse – kulturminnevernere og andre – som var på oppdrag. Vi var bevæpnet og fulgte meget nøye med – og vi så ofte bjørn, men den angrep oss aldri. - Ellers er jo naturen på Svalbard storslått og jeg gikk fine skiturer. Svalbardsamfunnet er gode på å ta imot nykommere og inkludere dem i fellesskapet.

- Jeg har vært med på mange mer eller mindre interessante oppdrag, men det kollegiale forholdet da vi gikk vakt og beredskap har jeg mange gode minner fra.

Glad i utfordringer

- Du har vært ansatt i flere politidistrikter i Nordland og i Politiets Fellesforbund. Hva er det som trigger ditt engasjement?

- Jeg er glad i nye utfordringer. Når ting blir rutine er det greit å gå videre og finne på noe nytt. Det er så mye man har lyst til å gjøre her i livet, så det gjelder å ikke gro fast. Ethvert engasjement fra min side er ekte. Jeg trives best når det skjer noe.

Flere ressurser

- Har du noen tanker du vil dele om nærpolitireformen?

- Noe er politiet blitt mye bedre på, f.eks. overgrep mot barn. Det skal vi satse på, men ikke bare det. Vi har fått Barnehuse- ne og mange ressurser til det. Bra er det, men vi har tatt ressursene fra et sted. Det har gått ut over grunnbemanningen. Jeg mener politiet burde ha fått flere ressurser. Dessuten – avstandene gjør at vi fjerner oss fra publikum. Denne utviklingen håper jeg snur snart.

Et serviceorgan

- Du har flere ganger sagt til media at politiet må utvikle seg. Men mot hva, til hva? Hva vil du at politiet skal være?

- Vi bør ikke fjerne oss fra at politiet også er et serviceorgan, for jeg mener vi får mye der som vi trenger i annet arbeid. Så tenker jeg at det er viktig at politiet ser sine medarbeidere, for det er folkene våre som er den viktigste ressursen politiet har. Arbeidsgiveren må lytte til arbeidstakerne. Derfor trenger vi fortsatt fagforeningene.

Travel pensjonist

- Hvordan ser du for deg pensjonistlivet?

- Jeg har vært pensjonist i vel ett år. Dagene flyr. Det er alltid noe å gjøre. Jeg har politikken og jeg kan hjelpe ungene våre med pass av barn og hund. Dessuten kan jeg dra på fjellet når sola skinner, og i januar er vi på Grand Canaria. Der er det fint i fjellene. Men vår, høst og sommer bor vi på verdens fineste plass – Nordland. De nære tingene er det viktigste.

Gjør noe!

- Har du som superaktiv på så mange områder et råd til norske politipensjonister?

- Ta vare på de årene du får som pensjonist. Gjør noe aktivt ut av dem. Om du ikke bestiger de høyeste toppene eller går de lengste turene, så er og blir den sosiale kontakten viktigst. En kollega er en kollega.

Operasjonsleder Mette Varem i full konsentrasjon, men med et blick på fotografen. Foto: Nils Erik Østerud

Hvorfor har vi «gullenker» og «gullenkemenn»?

Av Svein Rasmussen, Statens Pensjonskasse

Svein Rasmussen jobber i fagavdelingen vår. Han sørger for at folk, både internt og eksternt, forstår pensjonsreglene og hva de innebærer i praksis for folk som har – eller har hatt – tjenstepensjon i offentlig sektor. Svein er en erfaren formidler, og han jobbet som lærer og skoleleder i over 20 år før han startet i SPK.

Artikkelforfatteren, seniorrådgiver Svein Rasmussen. Foto: Ilja C. Hendel

«Gullenke» er et internt begrep i SPK som har eksistert svært lenge. Det har aldri vært meningen at det skulle være et begrep for allmennheten. Likevel brukes det av media og er etter hvert blitt et relativt allment kjent begrep. Denne artikkelen setter søkelys på hvem «gullenker» og «gullenkemenn» egentlig er, hva «gullet» er og hva som har ført til at de har fått sine rettigheter.

Ektefellepensjon i SPK er et omfattende regelverk. Vi har to regelsett for hvordan pensjonen skal utbetales:

1. Bruttoregler (behovsprøvd eller ikke-behovsprøvd)
2. Nettoregler

Hvis du dør som pensjonist regnes opptjeningstiden eller pensjonsgrunnlaget i den perioden du var medlem i SPK. Dersom du dør mens du jobber, regnes opptjeningstid og pensjonsgrunnlaget ut ifra antall år du kunne stått i arbeid frem til aldersgrensen for stillingen, men ikke lenger enn til 67 år. Unge mennesker som dør, kan altså ha full opptjeningstid eller et større pensjonsgrunnlag enn på tidspunktet han eller hun døde.

Bruttoregler

Bruttoreglene tilsier at etterlatte får 39,6 prosent av avdødes pensjonsgrunnlag. Ektefellepensjonen kan være behovsprøvd eller ikke. Behovsprøving vil si at bruttoberegnet ektefellepensjon i en del tilfeller blir redusert ut fra egen arbeidsinntekt og samordnet mot egen tjenstepensjon som den etterlatte har.

Nettoregler

Netto ektefellepensjon utbetaler et beløp som tilsvarer 9 prosent av pensjonsgrunnlaget avdøde medlem hadde. Den skal ikke samordnes med pensjon fra folketrygden eller behovsprøves mot egen inntekt og egen tjenstepensjon som den etterlatte måtte ha.

Om du har rett på brutto eller netto etterlattepensjon kommer an på hvilket kjønn du er og datoer for når du ble medlem, når ektefelle ble født og når du giftet deg.

Tidligere hadde bare kvinner rett til ektefellepensjon

Fram til 1. oktober 1976 var det i utgangspunktet bare enker som hadde rett til ektefellepensjon. Pensjonen skulle ikke reduseres på grunn av egen inntekt og var beregnet til 39,6 prosent av den avdødes pensjonsgrunnlag. Dette var regler fra regler som var ment å skulle gi den hjemmeværende kona en mulighet til å klare seg etter mannens bortgang.

Det var store endringer i samfunnet på denne tiden og lovverket skulle tilpasses en ny og moderne tidsalder. Et av tiltakene var at ektefellepensjonen skulle moderniseres og lovendringene i 1976 skulle sørge for likebehandling av ektefellepensjon for kvinner og menn.

Ektefellepensjonen skulle fortsatt være 39,6 prosent av avdødes pensjonsgrunnlag, men den skulle nå behøvsprøves mot egen inntekt både for enker og enkemenn. Det ble gjort et unntak for de som hadde rettigheter før 1. oktober 1976, slik at de skulle få beholde dem.

«Gullet» i denne bestemmelsen er at alle enker etter menn som var medlemmer før denne datoen fikk beholde retten til ikke-behovsprøvd ektefellepensjon. Dette har stor betydning for etterlatte med høy egeninntekt. Reglene om «gullenker» og «gullenkemenn» ble altså vedtatt utfaset i 1976.

Hva er en «gullenkemann»?

Da reglene om behøvsprøvd ektefellepensjon ble innført i oktober 1976, ble ikke rettigheten enkene til menn som var ansatt før denne datoen fjernet. Det var altså særregler for kvinner som er gift med menn med medlemskap før 1. oktober 1976. Sistnevnte gruppe hadde rett til en bruttoberegnet ikke-behovsprøvd enkepensjon.

EFTA-domstolen konkluderte 30. oktober 2007 med at praksisen som Norge hadde med særregler for kvinnelige etterlatte, var i strid med likestillingsdirektivet og EØS-avtalen. Denne dommen ble fulgt opp i 2010 av Stortinget med endringer i regelverket vi i SPK må følge. Enkemenn skulle ha samme rett

til ikke-behovsprøvd ektefellepensjon som enker.

Endringen innebærer at etterlatte etter kvinnelige medlemmer også kan få brutto ikke-behovsprøvd etterlattepensjon, men bare for den opptjeningstiden avdøde hadde fra og med 1. januar 1994, tidspunktet da EØS-avtalen ble gjeldende i Norge. Opptjening før denne tid vil være behøvsprøvd. «Gullenkemennene» får altså en delt beregning, der en del er behøvsprøvd og en del er ikke-behovsprøvd.

«Gullet» varierer fra person til person

Selv om du kvalifiserer til å være en «gullenke» så betyr ikke det nødvendigvis en stor ektefellepensjon. Pensjonsutbetalingene er avhengige av flere faktorer og varierer mye fra sak til sak.

Det er stor forskjell i utbetalingene til «gullenkene» i SPK. Noen får utbetalt godt over 30 000 kr i måneden, men det er også mange med samme rettighet som ikke får noe utbetalt. De er altså ikke en ensartet gruppe. Gjennomsnittlig får en «gullenke» 10 540 kroner i månedlig ektefellepensjon, en «gullenkemann» 6 592 kroner, mens en etterlatt med en behøvsprøvd ektefellepensjon gjennomsnittlig får 1 659 kroner. En gjennomsnittlig netto ektefellepensjon er 3 202 kroner.

Hva er fremtiden til «gullet»?

1. januar 2024 kom det nye regler for ytelser til gjenlevende i folketrygden. For de under 67 år blir det nå en behøvsprøvd omstillingsstønad, ment å vare i tre eller fem år.

For de over 67 år blir gjenlevendetillegget til alderspensjonen faset ut. Det er ingen endringer i gjenlevendetillegget for de som er født i 1943 eller tidligere. For de født etter 1944 blir gjenlevendetillegget faset ut.

Det er ingen ting i disse nye reglene i folketrygden som i utgangspunktet betyr en endring i enkepensjonene i SPK. Reglene som gir «gullenker» og «gullenkemenn» er likevel pensjoner som ble vedtatt utfaset på midten av 70-tallet. De er beregnet etter et svært komplisert regelverk, som både er vanskelig å administrere og forklare. Sannsynligheten for at det på sikt skjer noe med dem er derfor til stede.

Fremover vil uansett færre og færre havne i kategorien «gullenker» eller «gullenkemenn». Det skyldes at de nye netto reglene tar over. Alle født etter 1. januar 1955 får netto etterlattepensjon og det blir færre og færre som er etterlatte etter ansatte som ble medlem hos oss før 1. oktober 1976.

Politets Pensjonistforbund har et bredt pensjonsgrunnlag blant sine ca. 5 000 medlemmer.

Det viktigste er å være et medmenneske som bryr seg

Nettverket i Politiets Pensjonistforbund ble formelt etablert i 2017. Martha Kalland som er «mor» til nettverket gav seg på PPF-lands-møtet i 2023. På samme møte ble Tone Aspheim og Anne Katrine Rambøl styrets representanter for nettverksarbeidet. Vi vil kunne hjelpe til dersom dere har spørsmål om nettverket.

Den 15. – 16. november 2023 ble det arrangert en samling for kontaktpersoner i de forskjellige Nettverkene på Gardermoen. Her møtte nye og gamle nettverkskontakter. Mange gode og interessante forelesere inspirerte oss den første dagen.

Dag 2 ble viet gruppearbeid og utveksling av erfaringer. Det ble gitt mange gode tilbakemeldinger som vi vil ta med oss i det videre arbeidet med å utvikle Nettverket. Det kan nevnes behovet for opplæring, og klarere retningslinjer i forhold til det økonomiske – hva kan hvert enkelt Nettverk søke refundert fra PPF, og hva må man regne med skal dekkes over eget budsjett? Det

Nettverksmedarbeiderne treffes en gang i året til evaluering og kunnskapspåfylling.

Nettverksmedarbeidere finnes over så godt som hele Norge. T.v. står Tone Aspheim som sammen med Anne Katrine Rambøl leder nettverksarbeidet i Politiets Pensjonistforbund.

er imidlertid viktig å søke om refusjon før man har en samling. Budsjettet er ikke stort, så hver enkelt søknad må vurderes. Sentralt vil vi se på, og revidere, Retningslinjene for Nettverket. Dette håper vi å ha klart til årets samling for kontaktpersoner.

Det gjøres mye godt arbeid i de forskjellige nettverkene. Noen lag er mer aktive enn andre, og slik vil det nok være. Det viktigste er å være et medmenneske som bryr seg, og

Det viktigste er å være et medmenneske som bryr seg.

det er vi jo vant til fra vår tidligere jobb i politiet. Bare det å få en telefon kan være godt nok, eller ta en kaffe og vaffel sammen. Vi bor i et langstrakt land med mange geografiske utfordringer, så her gjelder det å være litt kreativ.

Det viser seg at det kan være en fordel å være flere i nettverksgruppen slik at arbeidet kan fordeles på flere, og det kan også være en god ide at man snakker sammen på tvers av nettverkene – her kan man hente ny inspirasjon og ideer til arrangementer. Vi minner også om vår nettside, hvor det stadig dukker opp nyttig informasjon.

Ønsker alle lykke til videre i arbeidet.

**Tone Aspheim og
Anne Katrine Rambøl**

Nettverkssamling i Møre og Romsdal politidistrikt

Av Tone Aspheim, Politiets Pensjonistnettverk, PPF

Torsdag 18. januar 2024 avholdt Møre og Romsdal PD sin Nettverkssamling ved Sunde Fjordhotell i Sula utenfor Ålesund.

Fra Nordmøre og Romsdal PPF møtte NVM Frode Gjøsund og lokallagsleder Arild Angen.

Fra Sunnmøre PPF møtte foruten KP Olav Bjørkedal, NVM Inger Marie Seth, Ivar Inge Klefstad, og fra lokallaget møtte leder Lars Tolo, nestleder Audun Vartdal og sekretær Ingun Roald.

Jeg beregnet god tid til Gardermoen med onsdagens snøkaos friskt i minnet. Det var forsinkelser både på tog og fly, men kl. 10.00 landet jeg trygt på Vigra. Her ble jeg møtt av Lars Tolo, og etter en hyggelig kaffepause hjemme hos han og hans kone, ankom vi Sunde Fjordhotell i god tid før møtet startet kl. 12.00.

Møtet ble innledet av KP Olav Bjørkedal, hvorpå jeg fikk ordet og orienterte litt om Nettverkssamlingen på Gardermoen i november. Det ble litt snakk rundt det økonomiske, og det ble da presisert at det var viktig å sende inn søknad om refusjon av utgifter til arrangementer på forhånd.

Det ble diskutert litt frem og tilbake om hvordan man kan få en bedre økonomi i lagene. Her ble Bingo-midler nevnt, og lagene vil søke om dette. Grasrotandelen er også en inntektskilde. Angen nevnte at «reflekstelling» i regi av Trygg Tra-

Fra v. Inger Marie Seth, Ingun Roald, Lars Tolo, Ivar Inge Klefstad, Arild Angen, Olav Bjørkedal, Audun Vartdal og Frode Gjøsund.

fikk gav gode inntekter. Videre er det viktig å ha møte med den lokale politimester og søke om midler fra distriktet (ikke av velferdsmidlene).

Videre ble det nevnt fra begge lokallagene at de hadde god kontakt med en del medlemmer som trengte det, og at dette ble godt fulgt opp, og de fikk bare gode og positive tilbakemeldinger på arbeidet som ble utført.

I Møre og Romsdal har de kaffetreff på Moa ved Ålesund hver tirsdag, og her er det godt oppmøte. Begge lag har diskutert om det skal startes opp med tur-dager, noe som ikke krever alt for mye forberedelse. Facebook er en fin arena å annonsere på. Det gjelder bare å

bestemme seg for en fast dag, og hvor turen skal gå. I et slikt fantastisk landskap bør det ikke skorte på mulige ruter å gå.

Og som det seg hør og bør på en torsdag på Vestlandet, ble vi avslutningsvis servert en stor og nydelig tallerken med potetball/kumle med tilbehør. Veldig godt.

Etter møtet ble jeg trygt fraktet tilbake til Vigra.

Jeg vil takke for invitasjonen, og for en hyggelig mottakelse. Det er alltid kjekt å bli bedre kjent med alle dere fantastiske nettverksmedarbeidere.

«En glad gutt»

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Hele sitt liv har pensjonert politi-overbetjent Finn Erik Grønli vært opptatt av det som ruller; biler, mopeder, motorsykler - og trafikksikkerhet. Fra han tro sine barnesko på Jeløya ved Moss har han vært interessert i kjøretøyer som ser fine ut i krom og med god motorlyd.

Sin første moped tjuvlånte han nå og da av sin far i alt for ung alder og fartet rundt på det idylliske Jeløya. Senere i livet ble han politimann og sjef for Trafikkorpset med MC som spesial og trafikksikkerhet som fagfelt. I mai 2021 gikk han over i politipensjonistenes rekke.

- Først var det trehjuls sykkel, så to-hjuls sykkel, så moped, deretter lett motorsykkel, og så var det tung motorsykkel med 1200 kubikk og en med 1300 kubikk!

Fart er ikke min greie

- Er det farten som trekker?

- Nei, egentlig ikke. Det er totalopplevelsen rundt et strøket kjøretøy som fanger min interesse – lakk, krom, grom lyd og østfoldveier med kort avstand til Sverige. Der holder raggarene til. Det er spennende, men farten i seg selv har ikke vært min greie. Det er totalen rundt det å ferdes i et motormiljø som har tiltrukket meg. Det er gromt å se kjøretøyer som er i stand og jeg blir glad når noen gir uttrykk for at de tar vare på kjøretøyet sitt.

Finn Erik Grønli vet hvor i Vegtrafikkloven han skal lete for å finne det han vil vite.

Fantastisk kombinasjon

- Men det var jo trafikksikkerhet som skulle bli din yrkesvei?

- Det at jeg søkte politiskolen var en tilfeldighet. Ingen i min familie hadde noen gang tenkt på det. Etter Forsvaret som flysoldat slang jeg inn en søknad og kom inn. - Det unike ved det å komme inn i politiet gir mange muligheter. Jeg valgte trafikkjeneste – jobbe med trafikksikkerhet og kjøre motorsykkel... Kan det bli bedre? En for meg fantastisk kombinasjon.

Gode forbilder

- Men det var en stri tårn å bli godkjent som politimotorsyklist. Sju ukers intens terping og trening, og Tor Johnsen og senere Arne Gunnar Karlsen (Gagarin) var gode ledere. De kollegene som ellers var ved Tra-

fikkorpset ble etter hvert gode forbilder og mentorer – Stein Jarle Varmbo og Terje Rakvåg mfl.

- Jeg trodde jeg kunne kjøre motorsykkel da jeg begynte på MC-kurset, men fikk raskt erfare at nivået var på et helt annet plan. Ved gjentatt terping og trening og gode instruktører havnet skritt og for skritt på et annet nivå. Det å beherske motorsykkelskjøring i politiets tjeneste krever fortløpende vedlikehold og trening. Det var Trafikkorpsets ledere ekstremt gode på i alle mine 26 år som utøvende motorsyklist. Totalt fikk jeg ca. 41 års tjeneste ved Seksjonen for trafikk og sjø. Jeg rakk å fungere i praktisk talt alle rollene; til og med som kontordama da hun ble tatt fra oss.

I vel 40 år gjorde Finn Erik tjeneste ved Trafikk- og sjøtjenesten.

Finn Erik er glad i hunder. Teddy er hans følgesvenn. Privat foto.

Såre enkelt

- Kan du alle trafikkreglene?

- Nei, sier Finn Erik, hva tror du...? Det er en grunn til at Veitrafikkloven er en tjukk bok. Der står alt. Det viser at trafikk kan være såre enkelt, men det kan også være – til de grader – innviklet og komplisert. Å kunne alt dette er det ingen gitt. Hemmeligheten er å finne fram og vite hvor du skal lete.

Kan trafikkskiltene

- Men kan du alle trafikkskiltene?

- Der stiller jeg noe bedre. Ja, jeg kan dem nok alle. Husk bare på at det er strengt hvordan et skilt skal se ut etter en offentlig mal – størrelse, symboler, farger, bokstaver og ikke minst skiltets plassering i terrenget. Om det ikke er vitenskap, er det ikke langt fra.

Samarbeid er nødvendig

- Trafikksikkerhetsarbeid er selvfølgelig trafikk kontroll og overvåking m.m.,

men jeg mener også at Trafikk og sjø hadde tett samarbeid med kommunen da de forvaltet skiltmyndigheten på vegne av politimesteren frem til 1.1.2015. Det var et hyppig og nært samarbeid med saksbehandlere i kommunen, og var en motpol til de politiske og teoretiske beslutningene foretatt i Rådhuset. Det at politiet hadde en stemme inn i dette miljøet basert på kloke, trafikale vurderinger og erfaring i hvordan trafikkdynamikken fungerer i en by, bidro til å opprettholde et godt og funksjonelt sentrum for alle trafikantgrupper.

Trafikkfaget svinner hen

- Fikk du til det du gjerne ville i trafikksikkerhetsarbeidet?

- Nei, på ingen måte. Det er en lang vei å gå. Vi gjorde så godt vi kunne og brukte det engasjementet og den kunnskapen vi hadde for - i politiets ånd – å tenke på alle. Derfor er det så trist å se at trafikkfaget svinner hen.

Ikke akseptabel kvalitet

I 2016 leverte en gruppe fra Utrykningspolitiet og Oslo politi en analyse av dødsulykker og straffesaksbehandling i trafikkaker. Dette var en bestilling fra Riksadvokaten. Blant hovedfunnene var en ikke akseptabel kvalitet på etterfors-

knigen i 50 prosent av alle henlagte dødsulykker. - Da blir det et paradoks at Politihøgskolen nærmest har utradert faget trafikk. Hvordan det er i 2024 vet jeg ikke.

Trafikkkompetansen svekkes

- I 2011 la Oslo politidistrikt ned Politiets trafikksentral (PTS) som var et samarbeid mellom politiet og Statens veivesen og hvor vi var samlokalisert. Deretter ble trafikkplan, trafikketterforskning og påtale trafikk nedlagt. Trafikkkompetansen begynte å svekkes – og det er pussig, siden trafikk er noe som angår oss alle.

- Jeg mener det er viktig å ha en kombinasjon av å kjenne lovverket og ha innsikt praktisk trafikksikkerhetsarbeid, slik at man kan ta de riktige og gode vurderingene og avgjørelsene i de mer kompliserte sakene.

Nedprioritert

- Min klare påstand er at trafikksikkerhetsarbeid gjennom mange år har blitt nedprioritert i politiet. Trafikkdøden er også et folkehelseproblem. Et drap i trafikken er ikke mindre alvorlig fordi om drapsvåpenet er et kjøretøy.

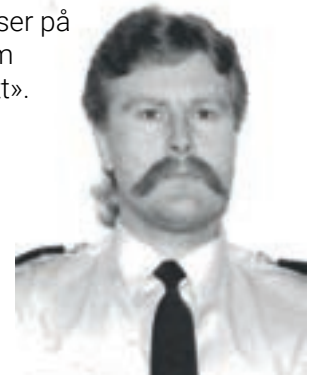
Høy trivselsfaktor

- Dette høres dystert ut, Grønli?

- Kanskje... Men jeg har ikke hatt en kjedelig dag. Gode kolleger og godt humør har vært viktig og trivselsfaktoren har vært høy. Og jeg har fått oppleve mye. Det har vært interessant, spennende og lærerikt. - Jeg tar gjerne 40 år til! - sier Finn Erik Grønli. Han ser på seg selv som «en glad gutt».

Rett mann på rett sted; Finn Erik Grønli bak rattet.

Finn Erik Grønli som ung politi-overkonstabel på midten av 1980-tallet.

«Stol på Villa Ville»

Ungdomsappell med sprengkraft skaper forebygging

Av Jørn-Kr. Jørgensen

Vest i havet på Haugalandet sør for Haugesund på et sted som heter Stol, har Linn Magritt Jansen Bru (32) slått seg ned på en bondegård med både griser, ender, høner, kaniner og marsvin. Hun er halvt bømbling, men har vokst opp på Bru i Rennesøy i Ryfylke. Som ung jente ville hun bli politi, og det ble hun, men livet tok en annen vending og ville det annerledes. Hennes historie er vel verdt å fortelle.

Linn i full uniform rett etter hun var ferdig med Politihøgskolen.

Da jeg reiste fra Bru 16 år gammel for å bli «stor og sterk» slik at jeg kunne komme inn på Politihøgskolen, hadde jeg klare tanker for fremtiden: å bli politibetjent. Det var spenningen som trakk. Tenk å få jobbe ute med mange ulike mennesker.

- Jeg begynte på Politihøgskolen i 2012, og hadde aspiranttjeneste ved forebyggende avdeling i Trondheim sentrum; et fantastisk år i en pulserende by. Vi var innom ungdomsklubber, skoler, og samarbeidet med foreldre og alle som ville noe positivt med ungdommen. Det var nok å henge fingrene i. Trondheim er jo en stor by.

Det er gøy å ha det gøy

- Det siste året på Politihøgskolen i Oslo

kjente jeg på at jeg var en forbruker som levde veldig egoistisk. Jeg hadde det gøy, enormt gøy, både med studievenner og andre, men jeg syntes ikke jeg fikk brukt mine gaver og min utrustning. Jeg ville bety noe for andre. Det lå en slags nød inne i meg. Det er kjekt å ha det kjekt, men det kom til et punkt der jeg spurte meg selv: Er det dette som er meningen med livet? Jeg ønsket å gjøre en forskjell. Det er gøy å ha det gøy, men livet mitt må også ha en hensikt.

- Jeg begynte å be til Gud - og jeg var helt konkret: Send meg et sted hvor jeg kan brukes.

- Jeg fikk en stilling ved Karmøy lensmannskontor som ligger i Kopervik. Det var et år med flotte kolleger og mange

spennende oppdrag. Jeg kom i kontakt med mennesker på en helt spesiell måte og jeg ble glad både i kolleger og de jeg møtte ute på gata.

Jeg ville møte mennesker

- Av og til følte jeg at jeg måtte ta på meg en maske som ikke helt var meg. Litt kald og litt streng. Kanskje fordi jeg var nyutdannet og opplevde at jeg ikke kunne stå ved siden av en eldre kollega og tulle og le. Jeg elsket møtet med mennesker både i og utenfor politibilen, men syntes det var kjedelig med den enorme mengden papirarbeid, rapportering og tid inne på lensmannskontoret. Jeg hadde blitt politi fordi jeg ville møte mennesker, og så ble jeg sittende bak en skjerm eller stående ved siden av en kopimaskin. Det ble for lite menneskekontakt.

- Samtidig med dette var jeg engasjert i et kristent ungdomsarbeid knyttet til en organisasjon som heter Young Life. Vi går ut, vi forsøker å bli synlige i miljøet, vi bygger relasjoner over lang tid. Vi praktiserer åpne hjem med tydelige, trygge voksne som er til stede i hverdagen. Da oppstår det vennskap.

Fritiden var mer meningsfull

- Det kom etter hvert til et punkt der jeg kjente at det jeg gjorde på fritiden opplevdes mer meningsfullt – særlig innenfor det forebyggende arbeid – som vi også drev mye med ved Karmøy lensmannskontor. Jeg hadde friere tøyler.

- Til slutt sa jeg opp min stilling i politiet. Jeg var politibetjent og leverte tjenestebeviset, håndjernene og de andre effektene. Jeg ble rett og slett sivil som alle andre, men jeg har ikke levert politiidentiteten fra meg – ikke helt.

Skaffer seg selv sin inntekt

- Straks etter oppsigelsen ble jeg ansatt i Young Life. Der måtte jeg selv skaffe meg min inntekt gjennom sponsorer og frivillige givere. Mens jeg jobbet med det, jobbet jeg også litt på en barnevernsinstitusjon i Haugesund. Der opplevde jeg det samme som i politiet: Jeg fikk ikke tid til dem jeg faktisk var der for.

- I Young Life bygget jeg relasjoner med hundrevis av ungdommer og opplevde å bety noe for mange ved å være til stede og være en trygg havn, samtidig som det gikk på å sosialisere og aktivisere ungdommer.

Småbruket var til salgs

- Her på Karmøy er de glade i å råne, og selv har jeg har en ni-seters Caravelle. En dag vi var ute og rånnet, kjørte vi forbi et

småbruk på Stol hvor det stod en plakate: «Til salgs».

- Sammen med ungdommene begynte jeg å drømme om et sted der folk kunne komme å mekke, snekre og boltre seg; en deilig, fri plass med trygge voksne til stede. Kanskje det er noe i det afrikanske uttrykket: «Det skal en hel landsby til for å oppdra et barn»?

- Så opplevde jeg noe rart. Jeg er «down to earth», men Gud sa til meg: «Be over dette i to år.» Jeg er ikke så tålmodig, så dette hadde jeg ikke ventet meg, men dagen etter at to år var gått skrev jeg under kjøpekontrakten!

- Det første jeg gjorde da jeg flyttet inn var å innrede verkstedet slik at det kunne bli et åpent sted for ungdommer å henge. Deretter har det bokstavelig talt ballet på seg med ulike typer aktiviteter.

Noen begynner å snakke

- Miljøarbeidere tar med seg elever hit som ikke fikser å sitte stille i klasserommet. Den unge fungerer godt når han eller hun er ute av klasserommet og gjør noe praktisk. Mange fungerer også eksepsjonelt godt. Diagnosene blir vanskeligere å oppdage.

- Og elever som ikke har begynt å snakke med andre enn foreldrene opplever at de her kan være trygge, de kan bidra, bety noe. Da kommer språket. De som leder an i hærverk er de som her sørger for at andre oppfører seg fint. De eldre hjelper de yngre og rivaliserende gjenger finner sammen i praktisk arbeid. Rusmisbrukere og smågangstere jobber side om side og rollene blir tydelige. Barna snekrer pallekasser, mens rusmisbrukerne maler

dem. Det var en av dem som sa: «Da jeg kom hit var jeg 100 prosent gangster. Etter en tid er jeg 20 prosent gangster og 80 prosent bonde».

Dyr og åker som terapi

- Vi har dyr på Villa Ville. Det er god terapi å sitte og holde på et mykt dyr. Ungdommene gjør enkle arbeidsoppgaver med dyrene og tar ansvaret for et lite liv. Vi ser også dem som ikke behandler dyr så snilt. Det gir oss verdifulle signaler som vi kan arbeide videre med.

- Her har vi også en åker. Den fylles med flyktninger som dyrker poteter, ulike typer grønnsaker og alt mulig annet. De gjør noe de er vant til fra hjemlandet, noe de mestrer. Det er med på å gi dem håp og et helt nytt liv.

Alle har noe å komme med

- Det å bygge relasjoner og lære om ulike kulturer er noe av det fineste jeg har vært med på. Får naboen å komme opp i åkeren og spise lunsj rundt bålet, er noe alle kan delta på. Det skaper engasjement og vennskap, og er med på å fjerne fremmedfrykten. I åkeren får alle plass. Det er et herlig sirkus når det står på, men det fungerer. Alle har noe å komme med, alle kan bidra, alle er på samme nivå og alle kan hjelpe hverandre. Egentlig er det blitt alt jeg har drømt om, og vi er bare så vidt i gang.

«Villa Ville» er inspirert av Astrid Lindgrens bøker om Pippi Langstrømpe. Hun bodde i «Villa Villekulla». Eks-politibetjent Linn Jansen Bru har grepet ideen. Den holder hun på.

Kudos til Linn! Ingen tvil om at det bor en kriminalitetsforebyggende Pippi i henne. Dem skulle vi hatt flere av i landet vårt.

På Villa Ville har Linn mange dyr. En and er en trofast følgesvenn.

Sang og musikk hører hjemme på Villa Ville. Linn spiller både litt gitar, litt piano og trekkspill!

Administrasjon er noe av det verste Linn vet, men det må til.

En gang politi, alltid politi.

Mer med hjertet enn med politiskiltet

Politimannen som filmet hverdagslivets virkelighet

Av Trygve Hillestad, Bergen

Erling Brekke med filmkameraet.

«Han hadde autoritet med sin størrelse og uniform, samtidig som han skjønte den menige mann og viste stor omsorg.» Politibetjent Erling Brekke (1910 – 1968) var ikke som politimenn flest. I nærmere 25 år var han genuint interessert i å filme hverdagen på Askøy med sitt lille 16 mm filmkamera.

Brekke har etterlatt seg en dokumentarisk skatt som filmskaper Frode Fimland (64) har fått tak i. Han er mest kjent for dokumentarfilmene «Søsken til evig tid» og for «Bergen i all beskjedenhet» - og «John, den siste norske cowboy». Sammen med produsent Anita Vedå, har han sydd sammen en timelang dokumentarfilm, «Ei øy i ei anna tid.» Filmen, som hadde verdenspremiere for rundt 300 mennesker i Ravnanger Grendahus 30.

desember 2023, er digitalisert av italieneren Antonio Stasi, bosatt i Bergen.

Erling og Margreta Brekke kom fra Øvre Granvin i Hardanger. De giftet seg i 1935 og kjøpte en gård på Evanger mellom Bergen og Voss. I april 1940 tok et familiemedlem gården tilbake på odell, samtidig som Erling Brekke måtte reise til Valdres og delta i kampene mot tyskerne. Tilbake stod en mor og datter på fire uten et sted å bo. Det gikk

heldigvis bra med familien, som i 1942 bosatte seg på Askøy. Brekke var ansatt i Hordaland politidistrikt med stilling som politibetjent ved Askøy lensmannskontor til han døde i 1968, bare 58 år gammel.

Alle filmopptakene er i farger, men uten lyd. Sammen med bunken av filmruller lå det også lydopptak som er redigert inn i filmen. Filmkameraet var ikke sammen med filmene og dukket først

Erling Brekke - politimannen slik han var.

opp kort tid før filmredigeringen var ferdig. Et barnebarn hadde tatt vare på kameraet som har ligget urørt i en eske frem til nå.

Brekke filmet mest i sin fritid, men også på politioppdrag som ikke krevde øyeblikkelig handling. Aldri i forbindelse med etterforskning. Mange opptak viser politiforebyggende arbeid overfor barn og ungdom. Spesielt knyttet til trafikk på de smale veiene der bilen var

Filmplakaten.

en sjeldenhet, men desto farligere når den kom uventet rundt en sving. Der han selv ikke hadde en rolle i filmen med andre bak kameraet, stilte kolleger opp i full uniform. Med sin særegne privatbil, som også fungerte som tjenestebil, fikk barn som gikk langs landeveien ofte sitte på, viser en artig scene i filmen.

Brekke opprettet HV på Askøy i 1947 og tok ansvar for opplæring og øving både av HV, Sivilforsvaret og det frivillige i brannvernet, noe han også dokumenterte med filmkameraet. Familien Brekke var nære venner med Ingrid Espelid Hovig. Lenge før hun dukket opp på skjermen, slik vi kjenner henne fra NRK TV mange år senere, filmet Einar Brekke henne når hun lærte naboer å lage mat.

Politimannen Brekke kjente mange, så det gode i hvert menneske og handlet deretter. Han «straffet» ofte ungdommelig ubetenksomhet med tilsnakk. «Den karen gjør nok ikke det flere ganger.», var omkvedet. To arrestceller på Askøy til tre arrestanter etter at fergen var sluttet å gå ved 23-tiden, ble løst ved at datteren måtte sove i et annet rom hjemme. Maken til politiattest som Brekke skrev til den gang 20 år gamle Marit Thorsen i 1965 skal en lete lenge etter: «*Marit Thorsen, adr. Florvåg f.d. 1.mars 1945 i Askøy er en ustraffet person. Jeg kjenner frk. Marit Thorsen meget godt. Hun har hatt gleden av å vokse opp i en god og disiplinær heim, noe som har satt et fast grep på henne. Hennes pene framferd mellom medmennesker, vitner om dette. Ellers har hun også merket seg ut fra hun var ganske ung i foreningslivet, ved sin*

Frode Fimland og Anita Vedå.
Foto: Trygve Hillestad

intelligens og aktivitet og sin positive innstilling til de virkelige verdier i livet.» Attesten er datert Kleppstø den 27. april 1965, signert Erling Brekke, politibetjent og stemplet med Lensmannen i Askøy.

På turer til fødestedet Granvin i Hardanger var filmkameraet en naturlig følgesvenn. I dokumentarfilmen er det verdifulle scener med blant annet hardingfelespilleren Sigbjørn Bernhoft Osa og den konservative målmannen, journalisten og formann i 40 år i Vestmannalaget, Ludvig Jerdal. I en scene, som en annen filmer, ser vi skøyeren i Brekke når han viser gjestende danske HV-mannskaper hvordan man får nybrygget øl ut av den bratte fjellveggen. På forhånd hadde Brekke skjult en slange i lyngen. Med en hjemmelaget «tryllestokk» slo han i fjellveggen som tegn til at makkeren i skjul langt ovenfor skulle helle ølet i slangen.

I tillegg til tradisjonelle hverdagsscener filmet han da det gamle kommunehuset i Strusshamn ble flammens rov i 1956, for deretter å følge opp med mange scener fra byggingen av dagens kommunehus i Kleppstø. Bergens Skofabrikk er også behørig dokumentert, likeså er sildemelfabrikken på Florvåg i tillegg til vei- og boligbygging og Askøys første bakeri på Florvåg. Selv om opptakene er gjort på Askøy, er scenene gjenkjennbare i mange kommuner i Norge.

«*Jeg bor på en øy, men kan ikke svømme.*» sa han mer enn en gang. Bro til Askøy var mot hans vilje av frykt for at kjeltringene i Bergen ville få lettere tilgang til den relativt fredelige øyen.

Erling Brekkes begravelse.

Når et politihjerte banker

Slik ser Kims bok ut.

Nå har politipensjonist Kim Anne Hiorth skrevet en bok med den innbydende tittelen «Politihjertet – historier fra et liv i uniform» og fra første til siste side forteller hun åpent, ærlig og sannferdig om sitt liv som politi i Oslo. Det er så langt fra eventyr og kulørte bilder. Snarere realisme og alvor til dyp ettertanke for samfunnet i dag, Stortinget, Justisdepartementet, Politidirektoratet, den enkelte politimester i Norge – og den oppvoksende slekt. Dette er alvor presentert på en usedvanlig hjertevarm måte, men likevel ikke inntullet i vatt og sentimentalitet. Til det har de mange opplevelsene langs Hiorths kronglete politilandevei vært for alvorlige til at hun har latt dem ligge ubearbeidet og uførtalt. Hun presiserer selv i forordet at navn og steder er forandret slik at ikke noe er gjenkjennelig.

Det foreligger ikke for mye litteratur skrevet av politifolk om deres hverdag. Derfor bør en enhver ny bok hilses velkommen. Seriøse bøker om politiyrket er både til nytte og glede; de dekker et informasjonsmessig behov publikum om ikke har krav på, så i hvert fall noe mange vil ha interesse av å sette seg inn i. Autentiske politibøker forteller nemlig noe om livet som sjelden blir åpentbart for Ola og Kari Nordmann.

Med et åpent hjerte og god vilje forteller Hiorth om sitt politiliv. «Mitt slagord er: Vilje slår talent», skriver hun og setter på den måten en spennende tone for hele bokens innhold. «Vi (politiet) får et innblikk i menneskers livssituasjon som de fleste andre ikke får», skriver hun.

Ikke mindre enn i vel tre tiår gjorde Hiorth tjeneste i politiet – ved ulike avdelinger – ordensavdelingen, avdelingen for organisert kriminalitet, og endelig ved forebyggende tjeneste. «Som politi har jeg sett medaljens bakside», presiserer hun. Det er det ikke vanskelig å være enig i.

Å spre så mye hjertebank som Hiorth gjør i denne boken er et godt stykke arbeid. «Noen historier er for sanne til å bli fortalt». Og både hennes politikolleger og andre lesere har mye å lære av de historiene og episodene hun forteller. Det handler ofte om å strekke seg – og om å strekke seg enda litt lenger. La hjertet banke litt hardere.

Hiorth begynte i politiet i 1992. Da hadde politiet fremdeles en spesiell type reiseskrivemaskiner som kontormaskiner hvor det ble skrevet avhør. Og så har hun fulgt utviklingen inn i dataalderen hvor så godt som

hver patruljebil har all verdens teknisk utstyr som dekker en teknologiske verden fra A til Å. Trikset ligger i å få det til å fungere som det skal. Hiorth leste kartreferanser og holdt seg oppdatert og lærte på den måten hovedstaden å kjenne – spesielt området rundt Majorstuen hvor hun tro sine første politiske.

Allerede i første kapittel forteller Hiorth om livets beinharde realiteter ved et husbråk med foreldre, små barn og rus. Det er til å grøsse på huden av hva vi voksne er i stand til å gjøre med barna våre, men helt usentimentalt forteller hun om opplevelser som setter spor i enhver politi-

Kim sammen med en annen politiforebygger, Anne Lyssand.

manns sinn og hjerte. Det er kanskje derfor det også etterhvert mykner?

Hiorth forteller episoder fra politihverdagen og holder nerven i boken så godt som hele tiden. Det gir både driv og spenst i fortellingen, og til tider får leseren opplevelsen av å være med på de ofte sterke hendelsene. Les dette fortalt av en vanlig norsk politikvinne fra det kriminelle Oslo. Noen vil kalle det med dets rette navn: rystende. Men midt i dette finnes det også solskinnshistorier. Dem deler også Hiorth.

Etter tjenesten ved ordensavdelingen i Oslo kom Hiorth til avdelingen for organisert kriminalitet, og ble der i 13 år. Det ble en tøffere hverdag enn noen gang i møtet med de mer organiserte kriminelle – motorsykkelgjenger, narkotika, menneskehandel og annet. Den organiserte kriminaliteten byr på så mye, og det er mye å følge med på om politiet ikke skal falle av lasset. Hiorth stod midt i dette. Og en periode jobbet hun med kommunikasjonskontroll; det vi forstår med telefonavlytting.

Det var ved avdelingen for organisert kriminalitet Hiorth kom i kontakt

Kim klar til innsats - kommunikatív, reseptív og raus.

med kvinner med en annen etnisk bakgrunn enn den norske, så da hun kom over i avdelingen for forebyggende tjeneste, var dette en av de arbeidsområdene hun ble engasjert i. «Du må levere», sa sjefen hennes. Hiorth var hoppende glad for å få jobbe med noe som virkelig opptok hennes hjerte.

Hun ble invitert i moskeer, laget kvinnegrupper, reiste internasjonalt og fortalte om sitt arbeid og var en fane-

bærer i politiet for mennesker og minoriteter som trengte en talskvinne. Det var et godt løft og krevde et hjerte for saken, for det lå mange hindringer i veien: kulturen, språket, skikkene.... Men Hiorth tok det på så godt som strak arm og fant en vei å få med sin måte å være på, sin umiddelbarhet, sin åpenhet, nysgjerrighet og sin raushet. Hun bygget og fikk tillit. Akkurat slik politiet ideelt sett skal gjøre.

Til slutt i boken skriver hun: «Noe av det farligste i et menneskes liv tror jeg er å mangle tilhørighet. Å oppleve anerkjennelse, kjærlighet, trygghet og omsorg er noe alle trenger. (...) Være grei mot andre, smile litt og huske på at alle mennesker har en historie.»

Der treffer Kim Anne Hiorth spikeren på hodet. Vi skulle ha hatt flere i norsk politi som henne!

Jørn-Kr. Jørgensen

Stolt forfatter med innholdsrik bok.

PPF Trøndelag Sør med stilfull 40-årsfest

Foto : Lars Melvold Tekst : Morten Johnsen

Politiets pensjonistforening Trøndelag Sør arrangerte den 17. november 40-års jubileums-fest i lokalene til Trondheim befalsforening.

Vi kombinerte festen med julebord, så det ble servert en julebuffet som bestod av tradisjonell julemat. Vi hadde også invitert vår forbundsleder Bjørn Egeli, samt lederen i PPF Trøndelag Nord, Thor Granum..

Initiativet til å danne en pensjonistforening i Trondheim kom for 40 år siden ved at Birger Andreas Myrstad - som da var

formann i Trondheim politilag - tok tak i dette og foreslo at det skulle dannes en forening i Trondheim. Foreningen ble stiftet og er 40 år i år.

Underveis i middagen ble det holdt flere taler bl.a. av forbundsleder, leder av foreningen i Trondheim samt leder av foreningen i Nord. Mystad talte også og fortalte litt om tilblivelsen av foreningen.

Det var totalt 57 medlemmer til stede på festen. Som alltid ble det trivelig og alle satt stor pris på å få møte tidligere kolleger igjen. Etter maten spilte Helge Ulseth

og Knut Lagesen opp til dans, så det ble mange muligheter for å få svingt litt på kroppen.

Stor stemning da PPF-laget feriret seg selv.

Vi gratulerer!

Dette er PPFs gratulasjonsliste over jublanter fra april til og med juni 2024. PPF gratulerer sine medlemmer som har rund merkedag i tiden som kommer. Forandringer i denne listen kan forekomme.

Jublanter i april 2024

JUBILEUM	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Larsen	Hallgeir Jens	30.04.1954	Politiets Pensjonistlag, Gudbrandsdal
70	Kleiven	Audun	29.04.1954	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
70	Bø	Jostein	27.04.1954	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
70	Harestad	Gabriel	22.04.1954	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
70	Hansen	Bente Lill Børrud	20.04.1954	Kongsvingerpolitiets Pensjonistforening
70	Svensson	Jan	17.04.1954	Politiets Pensjonistlag, Østerdal
70	Pedersen	Nils-Martin	17.04.1954	Politiets Pensjonistlag, Aust Agder
70	Nordby	Arthur Storm	14.04.1954	Politiets Pensjonistforening, Troms
70	Brå	Solveig	14.04.1954	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
70	Skjelvik	Roald	14.04.1954	Direktemedlem
70	Fjærhaug	Kjell-Ove	14.04.1954	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
70	Økland	Øyvind	12.04.1954	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
70	Engen	Torill	12.04.1954	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
70	Vesterhus	Gunn Tove	12.04.1954	Politiets Pensjonistlag, Kristiansand
70	Vinje	Øystein	11.04.1954	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
70	Borgersen	Svein	11.04.1954	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
70	Dyrstad	Per	10.04.1954	Direktemedlem
70	Schrøder	Frank	10.04.1954	Politiets Pensjonistforening, Romerike
70	Fredriksen	Stig	09.04.1954	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Nord
70	Gimre	Bjarne	08.04.1954	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
70	Randers	Wenche	08.04.1954	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
70	Sem-Jakobsen	Bjørn Erik	05.04.1954	Ringerike Politipensjonistlag
70	Aarseth	Erling	03.04.1954	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
70	Røstvold	Nils Olav	02.04.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
80	Frigaard	Iver	27.04.1944	PST-pensjonistenes forening
80	Drydahl	Bjørn	27.04.1944	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
80	Hammersten	Anne-Lise L.	22.04.1944	Politiets Pensjonistlag, Halden
80	Graven	Margaret	22.04.1944	Direktemedlem
80	Kristensen	Per	19.04.1944	Tønsberg og Horten politipensjonistlag
80	Johannessen,	Bjørn	11.04.1944	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
80	Rognstad	Jan-Erik	11.04.1944	Ringerike Politipensjonistlag
80	Straum	Randi Irene	10.04.1944	Direktemedlem
80	Gustavsen	Inger-Lisbeth	08.04.1944	Politiets Pensjonistlag, Fredrikstad
80	Wolan	Sissel	02.04.1944	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
80	Langeid	Harald	02.04.1944	Politiets Pensjonistlag, Østerdal
90	Henriksen	Rigmor	01.04.1934	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
100	Olimstad	John	03.04.1924	Politiets Pensjonistlag, Aust Agder

Jublanter i mai 2024

JUBILEUM	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Vikøren	Odd-Frode	31.05.1954	Sogn og Fjordane L/P Pensjonistlag
70	Mo	Kjell	28.05.1954	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
70	Kristiansen	Geir	28.05.1954	Politiets Pensjonistlag Telemark
70	Sølborg	Harald	27.05.1954	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
70	Opstadmo	Nils Olaf	27.05.1954	Politiets Pensjonistlag, Gudbrandsdal
70	Hårstadstrand	Eva Karin	21.05.1954	Direktemedlem
70	Fredriksen	Magne	19.05.1954	Politiets Pensjonistforening, Nordmøre og Romsdal
70	Søreide	Tom Erik	19.05.1954	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
70	Hansen	Morten Løw	15.05.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Kampen	Tore	15.05.1954	Politiets Pensjonistforening, Romerike
70	Greaker	Ellen Karine	13.05.1954	Politiets Pensjonistforening, Romerike
70	Kildal	Fred E.	13.05.1954	Politipensjonistene i Buskerud
70	Vartdal	Audun Jarle	11.05.1954	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
70	Kjønnås	Roald	10.05.1954	Mosjøen Politipensjonistlag
70	Woll	Øystein	10.05.1954	Politiets Pensjonistlag, Narvik
70	Trones	Tove	10.05.1954	Politiets Pensjonistforening, Salten
70	Teppen	Karin Solbjørg	08.05.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Homme	Rolf Erik	05.05.1954	Politiets Pensjonistlag, Kristiansand
70	Kjønnerød	Kjell	05.05.1954	Direktemedlem
70	Skar	Rune	03.05.1954	Tønsberg og Horten politipensjonistlag
70	Himle	Ove Harald	02.05.1954	Direktemedlem
70	Landa	Tom	01.05.1954	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
80	Hildrum	Asbjørn	20.05.1944	Oslo Politiets Pensjonistforening
80	Syversen	Ingeborg	19.05.1944	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
80	Johnsen	Leif	19.05.1944	Politiets Pensjonistlag, Østerdal
80	Kjeldaas	Terje	19.05.1944	Politipensjonistene i Buskerud
80	Nikolaisen	Per Arne	17.05.1944	Oslo Politiets Pensjonistforening
80	Johansen	Magnar	13.05.1944	Direktemedlem
80	Leidland	Tor Arne	09.05.1944	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
80	Karlsen	Stein-Erik	07.05.1944	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
80	Hessegerde	Jens Arne	04.05.1944	Politiets Pensjonistforening, Sunnmøre
80	Olsen	Cato	04.05.1944	Kripospensjonistene
80	Antun	Harald	02.05.1944	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
80	Wiik	Anne Lise	01.05.1944	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
90	Kallmyr	Bjørg	19.05.1934	Politiets Pensjonistforening, Nordmøre og Romsdal
90	Steira	Gudrun Helle	11.05.1934	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
100	Westad	Kjell	18.05.1924	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland

Jublanter i juni 2024

JUBILEUM	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Marthinsen	Jarle	27.06.1954	Politiets Pensjonistforening, Vest-Finnmark
70	Todal	Harald	24.06.1954	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
70	Torland	Margunn	23.06.1954	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
70	Aagetvedt	Marit	23.06.1954	Politiets Pensjonistlag Telemark
70	Bidne	Steinar	22.06.1954	Politiets Pensjonistforening, Vest-Finnmark
70	Hoff-Olsen	Steinar	22.06.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Berg	Steinar	21.06.1954	Politipensjonistene i Buskerud
70	Jacobsen	Hans Jacob	21.06.1954	Kongsvingerpolitiets Pensjonistforening
70	Høiby	Ole	20.06.1954	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
70	Omdal	Ove Hugo	18.06.1954	Politiets Pensjonistlag Haugaland og Sunnhordaland
70	Hansen	Ulf Arne	14.06.1954	Larvik/Sandefjord Politipensjonistlag
70	Dybwik	Geir	13.06.1954	Politiets Pensjonistforening, Harstad
70	Topper	Ulla Britt Karlsen	13.06.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Mjelde	Rune	12.06.1954	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
70	Aarsheim	Kjell Oddvar	12.06.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Værøy	Reidar Malvin	12.06.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Mork	Inger Elisabeth	11.06.1954	Politipensjonistene i Bergen og Hordaland
70	Kristensen	Helen Ingrid	09.06.1954	Politiets Pensjonistforening, Romerike

Jublanter i juni 2024 fortsetter

JUBILEUM	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Joki	Inger Riise	09.06.1954	Direktemedlem
70	Halvorsen	Leif Anders	09.06.1954	Oslo Politiets Pensjonistforening
70	Sørbotten	Ingebjørn	08.06.1954	Larvik/Sandefjord Politipensjonistlag
70	Otterdal	Oddgeir Kåre	06.06.1954	Sogn og Fjordane L/P Pensjonistlag
70	Nygaard	Gerd Elin K.	05.06.1954	Vest-Agder Politipensjonistlag
70	Øidne	Roald	02.06.1954	Politiets Pensjonistlag, Kristiansand
80	Storlien	Karl Fredrik	28.06.1944	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
80	Aarthus	Sigmund Sjur	22.06.1944	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
80	Abrahamsen	Nandrup	18.06.1944	Politiets Pensjonistlag, Kristiansand
80	Skar	Ove	16.06.1944	Oslo Politiets Pensjonistforening
80	Arntzberg	Asbjørn Lind	12.06.1944	Ranapolitiets Pensjonistlag
80	Ellingsen	Marit Tveten	11.06.1944	Politipensjonistene i Buskerud
80	Haugum	Liv Jorun	10.06.1944	Politiets Pensjonistforening Trøndelag Sør
80	Stoppensbrink-Gundersen	Knut Johannes	10.06.1944	Politiets Pensjonistlag Asker og Bærum
80	Haga	Arne	10.06.1944	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
80	Wereide	Rein	06.06.1944	Rogaland Politidistrikts Pensjonistlag
80	Andersen	Grete	03.06.1944	Politiets Pensjonistforening, Moss
90	Olsen	Anne Kirsten	09.06.1934	Politiets Pensjonistlag, Kristiansand

Oddbjørn Gunnar Olsen til minne

20.11.49 - 04.01.24

En hedersmann i politipensjonistenes rekke, Oddbjørn Gunnar Olsen, er gått bort. Vårt gode medlem og sekretær sovnet inn på Nordlands-sykehuset i Bodø den 4. januar 2024, etter en tid med alvorlig sykdom. Han ble 74 år gammel.

Oddbjørn var en ressursperson og hedersmann innen foreningsarbeidet gjennom hele sitt voksne yrkes- og pensjonistliv. Både innenfor – og utenfor - politietaten har Oddbjørn i mange år vært leder og sekretær for den lokale PPF-foreningen i Bodø/Salten, inntil han fikk avsløring (etter eget ønske) på foreningens årsmøte i 2021. Han har deltatt i mange prosjekter og utførelse av foreningens administrative funksjoner, herunder utarbeidelse av forskrifter og vedtekter. Han var et «ja»-menneske og stilte seg til disposisjon for å dele sin mangfoldige kompetanse.

Da lokalforeningen ikke fikk forslag på sekretær i 2023, stilte han sitt kandidatur til disposisjon for valg (selv etter at han var blitt syk). Dette forteller litt om Oddbjørns vilje til å bidra når det gjaldt.

Oddbjørn var tillitsvalgt i Politiets Pensjonistforbunds forbundsstyre

som styremedlem gjennom fire perioder, dvs. åtte år, i perioden 2013-2021. Der deltok han i interne prosjekter, bl.a. innen IKT, forbundets hjemmeside m.m.

For sin innsats for politipensjonistene fikk Oddbjørn oppleve å få tildelt PPFs høyeste utmerkelse, «Hederstegn med diplom». Det skjedde på foreningens julelunsj i Bodø 13. desember (2023) hvor Hedersutvalgets formann, Harald Antun, og forbundssekretær Magne Rustad stod for tildelingen.

Våre tanker er hos hans kjære Åse og deres øvrige familie i sorg og savn etter Oddbjørns bortgang. Alle i foreningen minnes Oddbjørn i «vennskap, kjærlighet og sannhet».

Minnene lever evig, hvil i fred!

Arne Dag Frivåg
Formann PPF Bodø-Salten

Thor Bertil Granum til minne

Thor Bertil Granum døde 1. januar 2024, 73 år gammel.

Granum var leder i Politiets Pensjonistforening Trøndelag Nord. Han arbeidet i en årrekke hos politiet i Verdal og Levanger. Han var også aktiv i politikken, samt i Verdal Rotaryklubb. Han var også leder i Stiklestad sokneråd.

Thor Bertil bidro med stolthet og engasjement. Ikke minst for arbeidet

det i politiet hvor han var sterkt engasjert i det forebyggende arbeidet blant barn og ungdom.

Vi takker Thor Bertil for all engasjement, innsats og godt vennskap, og lyser fred over hans gode minne.

Knut Olav Røstad
PPF Trøndelag Nord

Returadresse
Politiets Pensjonistforbund
Gjerdrums vei 4
NO-0484 Oslo

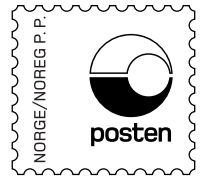

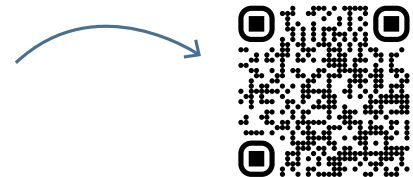
Foto: Frederick Kihle

Glemt å flytte?

Har du fortsatt dine individuelle forsikringer (bil, hus osv.)
i et annet forsikringsselskap?

Kontakt oss i PF Forsikring for nytt tilbud i Landkreditt!
Vi har vilkårsgaranti, og de aller fleste sparer penger!

Ring oss i dag!

PF Forsikring | Telefon 23 16 31 00
post@pfforsikring.no | pfforsikring.no

PF FORSIKRING